

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1963 r.

w sprawie zakresu i trybu działania branżowych komitetów doradczych przy przedsiębiorstwach handlu zagranicznego.

W celu dalszego zacieśnienia współpracy handlu zagranicznego z przemysłem oraz skoordynowania działalności branżowych komitetów doradczych powołanych przy przedsiębiorstwach handlu zagranicznego z systemem współpracy i koordynacji branżowej w przemyśle określonym przepisami uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o komitetach, należy przez to rozumieć branżowe komitety doradcze, powołane zgodnie z uchwałą nr 214 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 maja 1959 r. w sprawie zasad organizacji aparatu handlu zagranicznego, w brzmieniu nadanym uchwałą nr 293 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1960 r.

§ 2. Komitety są organami opiniodawczo-doradczymi i inicjującymi w stosunku do:

- 1) zjednoczeń wiodących (jednostek równorzędnych) powołanych na podstawie przepisów uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 268), a w branżach, w których nie powołano zjednoczeń wiodących — w stosunku do właściwych branżowych zjednoczeń przemysłu (jednostek równorzędnych) oraz
- 2) branżowo właściwych przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 3. 1. Zadaniem komitetów jest działanie na rzecz systematycznego zwiększania i usprawniania eksportu i związanej z tym produkcji na eksport oraz podnoszenia efektywności eksportu i lepszej koordynacji importu z planami eksportu.

2. Komitety powinny systematycznie analizować bieżące i perspektywiczne plany eksportu i importu oraz występować z wnioskami zmierzającymi do zapewnienia realizacji tych planów.

3. Do zakresu pracy komitetów powinny należeć w szczególności:

- analiza wieloletnich umów i kontraktów pod kątem widzenia możliwości ich wykonania i zapewnienia środków niezbędnych do ich wykonania;
- dążenie do polepszenia jakości wyrobów oraz ich walorów handlowych (estetyka, opakowanie, postęp techniczny, dokumentacja towarzysząca itp.);
- inicjowanie przedsięwzięć mających na celu uelastycznienie warunków i uoperatyzowanie dostaw eksportowych, np. przez produkcję na skład wyrobów lub ich zespołów albo elementów, wprowadzanie ułatwień finansowych i organizowanie składnic w tym zakresie, kompletację dostaw itp.;
- występowanie z wnioskami w sprawach przepisów o opracowaniu materiałów na przetargi, składaniu ofert, pokrywaniu kosztów opracowania materiałów ofertowych itp.;
- opracowywanie zagadnień związanych z unowocześnieniem i dostosowaniem wyrobów do wymagań poszczególnych rynków zbytu;
- badanie problematyki usług towarzyszących, wpływających na rozwój eksportu, jak np. serwisu technicznego, zaopatrzenia w części zamienne, dokumentacji ruchowej, praktycznego instruktażu obsługi;
- inicjowanie przedsięwzięć mających na celu wzbogacenie asortymentu eksportowanych towarów;
- występowanie z wnioskami w sprawach zakupu licencji dla produkcji związanej z eksportem lub eliminującej import;
- inicjowanie i opiniowanie projektów planów akcji penetracyjno-akwizycyjnej, wydawniczej, reklamowej itp.;
- organizowanie pomocy dla przemysłu w zakresie udostępniania informacji techniczno-ekonomicznej, wzorów, kontaktów z odbiorcami itp.;
- występowanie z wnioskami w sprawach inwestycji i modernizacji produkcji wykonywanej na eksport;
- ocena opłacalności eksportu i importu.

4. Niezależnie od stałej tematyki prac omówionej w ust. 3 przedmiotem doraźnej tematyki prac branżowych komitetów doradczych mogą być w miarę potrzeby wszelkie inne zagadnienia mające wpływ na wykonanie podstawowego zadania, jak np.:

- komplementarność produkcji w świetle wymagań rynków zagranicznych w aspekcie całej branży lub grup wyrobów;
- współpraca z innymi zainteresowanymi komitetami;
- problemy związane z przygotowaniem pomocy negocjacyjnej ze strony przemysłu i ze współpracą techniczną pracowników przemysłu przy wykonywaniu zadań eksportu, zwłaszcza za granicą (wyjazdy techników, monterów itp.);
- analiza opustów, bonifikat, zagospodarowania towarów nie wyeksportowanych, zwrotów z eksportu itp.

§ 4. 1. Działalność komitetów powinna doprowadzić do określenia i uzgodnienia zadań eksportowych w projektach wieloletnich i bieżących planów gospodarczych zarówno przedsiębiorstw handlu zagranicznego, jak i zjednoczeń wiodących oraz uczestników porozumień branżowych.

2. Zgodnie z zasadami współpracy i koordynacji branżowej przedstawiciele zjednoczeń wiodących reprezentują w pracach komitetów stanowisko swych komisji branżowych.

3. Przedstawiciele przedsiębiorstw i instytucji wchodzących w skład komitetów powinni w toku obrad komitetów wymieniać informacje i doświadczenia, inicjować przedsięwzięcia i reprezentować sprawy będące przedmiotem działalności danych jednostek organizacyjnych, związane z pracą komitetu.

§ 5. 1. Komitety powołuje się w drodze zarządzeń Ministra Handlu Zagranicznego, wydanych w porozumieniu z ministrem nadzorującym zjednoczenie wiodące (jednostką równorzędną), na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa handlu zagranicznego lub właściwego zjednoczenia wiodącego.

2. Komitety powinny działać w powiązaniu z biurami branżowymi przedsiębiorstw handlu zagranicznego. Kompetencja każdego komitetu powinna obejmować zakres działania jednej lub kilku branż koordynowanych przez zjednoczenie wiodące albo inne zjednoczenie przemysłu w braku porozumienia branżowego. W przypadku szczególnie szerokiego zakresu działania komitetu powinien on być podzielony na wyspecjalizowane podkomitety.

§ 6. 1. Uchwały komitetów, powzięte w ramach ich zakresu działania, ogólnych przepisów prawnych oraz wytycznych planów gospodarczych, są wiążące w stosunku do jednostek reprezentowanych w danym komitecie, jeśli zostały powzięte jednomyślnie lub za zgodą co najmniej przedstawicieli przedsiębiorstwa handlu zagranicznego i właściwego zjednoczenia wiodącego (jednostki równorzędnej).

2. Dyrektor przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, przy którym działa komitet, jest uprawniony, a na wniosek dyrektora właściwego zjednoczenia wiodącego (jednostki równorzędnej) obowiązany wstrzymać wykonanie uchwały powziętej przez komitet i skierować ją do ponownego rozpatrzenia.

3. W zakresie spraw zastrzeżonych do decyzji nadrzędnych jednostek gospodarczych komitety mają prawo zgłaszania wniosków. Wnioski te dyrektor przedsiębiorstwa handlu zagranicznego ma obowiązek przelać Ministrowi Handlu Zagranicznego lub innemu właściwemu naczelnemu organowi administracji państwowej.

§ 7. 1. W skład komitetu wchodzi: przedstawiciel zjednoczenia wiodącego (jednostki równorzędnej) lub zjednoczenia branżowego przemysłu, przedstawiciele ważniejszych przedsiębiorstw eksportujących wyroby danej branży i współdziałających w tym zakresie central (biur) zbytu oraz przedstawiciel przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, przy którym działa komitet, oraz dokooptowani przez przewodniczącego specjaliści i rzeczoznawcy z głosem doradczym. Przedstawiciele wyżej wymienionych jednostek powinni być wyposażeni w pełnomocnictwa do zajmowania stanowiska i podejmowania zobowiązań w imieniu reprezentowanych jednostek organizacyjnych.

2. Funkcję przewodniczącego komitetu pełni dyrektor przedsiębiorstwa handlu zagranicznego lub dyrektor właściwego biura branżowego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego. Funkcje przewodniczących podkomitetów, o których mowa w § 4 ust. 2, pełnią kierownicy właściwych branżowo działów przedsiębiorstwa handlu zagranicznego lub inne osoby wyznaczone przez dyrektora przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

3. Funkcje zastępcy przewodniczącego komitetu pełni przedstawiciel zjednoczenia wiodącego (jednostki równorzędnej), a w razie niepowołania takiego zjednoczenia — przedstawiciel właściwego branżowo zjednoczenia przemysłu (jednostki równorzędnej).

4. Przewodniczący komitetów oraz ich zastępcy są powoływani i odwoływani przez Ministra Handlu Zagranicznego w porozumieniu z zainteresowanym ministrem.

5. Komitety upoważnione są do zapraszania na posiedzenia przedstawicieli ministerstw i instytucji centralnych, zwłaszcza jeśli obrady dotyczą ważnych zagadnień mających być przedmiotem wniosków kierowanych do organów centralnych.

§ 8. Członkowie komitetów otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komitetów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 9. 1. Ogólny nadzór nad działalnością komitetów sprawują dyrektorzy przedsiębiorstw handlu zagranicznego, przy których one działają.

2. Zwierzchni nadzór nad działalnością komitetów sprawuje Minister Handlu Zagranicznego wspólnie z ministrem sprawującym nadzór nad branżowym zjednoczeniem wiodącym (jednostką równorzędną), każdy w zakresie działalności podległych mu jednostek wchodzących w skład komitetu.

§ 10. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) zapewnią w trybie przewidzianym w § 5 szybkie utworzenie lub dostosowanie organizacji istniejących już komitetów do wymagań niniejszego zarządzenia oraz zapewnią aktywny udział podległych im jednostek organizacyjnych w pracach tych komitetów.

2. Zaleca się uregulowanie spraw, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednostek spółdzielczych nadzorowanych przez centralne organizacje spółdzielcze.

§ 11. Minister Handlu Zagranicznego ustali w drodze zarządzenia wytyczne organizacyjne dla komitetów, zawierające szczegółowy tryb tworzenia komitetów i powoływania ich członków, organizację prac komitetów oraz inne niezbędne postanowienia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz